

[Jens Møller]

igennem. Hvad vi skal gøre herinde fra folketingets side, er kun at skabe den skattemæssige og lovgivningsmæssige baggrund for, at det kan lade sig gøre.

Den politik, som jeg her har skitseret, og som kristeligt folkeparti fører og vil føre fremover, er til fordel for dansk erhvervsliv, det er helt sikkert, men – og det er endnu mere vigtigt – den er også til fordel for beskæftigelsen. Den er til fordel for produktionen, så der bliver mere at dele ud af, der kan blive mere til os alle sammen. Den vil for alvor hjælpe på vores betalingsbalance, og derfor er den til gavn, ikke for den ene, den anden eller den tredje gruppe, men for hele Danmark.

Det, der for os er problemet, er, om den socialdemokratiske regering kan og vil klare disse problemer. Jeg må indrømme, at vi i det sidste års tid er blevet mere og mere skeptiske over for, om de kan og vil. Vi tror i og for sig, at der var mange af dem, der gerne ville, men man skal måske stille spørgsmålet: kan de få lov? Af hvem? Ja, det behøver man vel ikke megen fantasi til at tænke sig. Om det er LO, eller hvem det er – jeg ved ikke, hvor man skal spørge henne, om det er venstrefløj eller venstrepartier osv. Der er noget, der tyder på, at de ikke altid kan få lov at gå den vej, de egentlig godt kan se er den rigtige.

Men hvad ellers? Hvad nu, hvis det viser sig, at denne socialdemokratiske regering ikke kan klare det her og kører os længere og længere ud i suppedasen? Er der et alternativ? Dét må jeg desværre sige, at det er der nok ikke i øjeblikket. Der er 3–4 partier, venstre, de konservative, centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti, der har fremsat nogle lovforslag sammen først i denne samling og har snakket sammen om nogle ting, men det er noget, der er ret løst i fugerne, og man kan nok stille sig det spørgsmål, om dette samarbejde bliver bakked helhjertet op fra de forskellige partiers side. Jeg tror det faktisk ikke.

Men det, der nok giver det største problem her, hvis vi tænker på et sådant alternativ, er ikke nogen af disse fire partier. Det er det store parti, der står udenfor til højre, dette parti, der tilsyneladende ikke vil opgive sin golde demonstrationspolitik og gå ind i et konstruktivt arbejde. Som eksempel på den måde, de arbejder på, har vi jo hørt fra den-

ne talerstol i dag, hvordan deres ordfører har påstået, at de øvrige ikke-socialistiske partier i virkeligheden er socialistiske partier. Sådant nogle påstande skal nok hjælpe til at skabe bedre muligheder for samarbejde herinde! Jeg vil også minde om, at det er det samme parti, der i 1975, da der sidste gang var forsøg på at danne en ikke-socialistisk regering, torpederede dette forsøg.

Ikke desto mindre vil kristeligt folkeparti vedblive at arbejde for, at der kan blive sådan et alternativ. Vi tror, det er sundt og godt i et demokrati, at der er flere muligheder at vælge imellem, og vi håber, at det lykkes, før vi kører i grøften med den danske samfundsvogn med en gæld, der er så tyngende, at det bliver næsten umuligt at hale os op igen. Vi håber det for dansk erhvervsliv, vi håber det for de danske lønmodtagere, vi håber det for de danske arbejdsløse og danske pensionister, ja, vi håber det for hele det danske folk.

#### **Ib Christensen (DR):**

Hr. Erling Olsen sagde, at hvis man ville søge at rette budgettet op med skatteforhøjelser, så kom der flere arbejdsløse. Det skal jeg på ingen måde bestride, men så må jeg tilføje, at det desværre er noget i retning af en sådan politik, regeringen og dens støttepartier, de fire gamle partier, har indladt sig på ved augustforlig II. Efter vismændenes rapport viser det sig, at den politik, som man dér havde lagt op til, ikke, som man antog, vil skaffe 19.000 flere i arbejde, men tværtimod 4.000 flere arbejdsløse næste år, og at denne politik i øvrigt bliver ret så sønderlemmende kritiseret af det økonomiske råds formandskab.

Vi har ikke, i modsætning til en række andre partier, socialdemokratiet og borgerlige partier, tiltro til indkomspolitikken som en mirakelkur, der kunne redde Danmark ud af vanskelighederne. Vi kan altså heller ikke følge den konklusion, at man skal føre endnu mere indkomspolitik, efter at man nu i flere år har ført indkomspolitik med det resultat, vi ser: snart 200.000 arbejdsløse og et enormt underskud på betalingsbalancen osv.

Det, at erhvervslivet kan konkurrere, har jo med mange andre ting end lønniveauet at gøre. Det er noget med markedsføring, produktudvikling, pålidelighed i leverancer, kva-